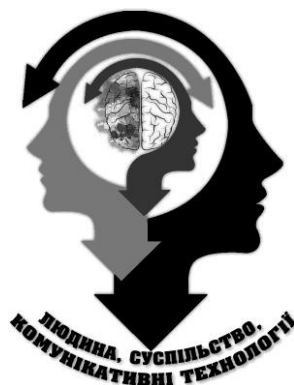

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ЗАЛІЗНИЧНОГО
ТРАНСПОРТУ

ІНСТИТУТ ФІЛОСОФІЇ ІМ. Г. С. СКОВОРОДИ НАН УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМ. М. П. ДРАГОМАНОВА

НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ УКРАЇНИ
«КИЇВСЬКИЙ ПОЛІТЕХНІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМЕНІ ІГОРЯ СІКОРСЬКОГО»

**VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА 90-РІЧЧЮ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ**

**ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО,
КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ**

**МАТЕРІАЛИ VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ «ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО, КОМУНІКАТИВНІ
ТЕХНОЛОГІЇ»**

**REPORTS OF THE VIII INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE "A PERSON, A SOCIETY, COMMUNICATIVE
TECHNOLOGIES"**

Харків
2020

УДК 740+656+338

ББК 87

Л 93

Головні редактори:

Панченко С. В. – доктор технічних наук, професор, академік Транспортної академії України, ректор Українського державного університету залізничного транспорту;

Андрущенко В. П. – доктор філософських наук, професор, член-кореспондент НАН України, академік Національної академії педагогічних наук України, заслужений діяч науки і техніки України, ректор Національного педагогічного університету ім. М. П. Драгоманова

Редакційна колегія:

Бутько Т. В. – д-р техн. наук, професор, академік ТАУ

Лаврухін О. В. – д-р техн. наук, професор, чл.-кор. ТАУ, академік МАБЖ

Устенко О. В. – д-р техн. наук, професор, академік ТАУ

Бакланов О. М. – д-р хім. наук, професор

Ватуля Г. Л. – д-р техн. наук, професор

Калабухін Ю. Є. – д-р техн. наук, професор

Новіков Б. В. – д-р філос. наук, професор

Панков Г. Д. – д-р філос. наук, професор

Петрушов В. М. – д-р філос. наук, професор

Рассоха І. М. – д-р філос. наук, професор

Близнюк Л. М. – канд. філол. наук, доцент

Даніл'ян В. О. – канд. філос. наук, доцент

Колеснік К. Е. – канд. іст. наук, доцент, академік ТАУ

Куценко М. Ю. – канд. техн. наук, доцент

Панченко В. В. – канд. техн. наук, доцент

Павлов В. І. – канд. філос. наук, доцент

Прогонний О. М. – канд. техн. наук, доцент

Скорик О. О. – канд. техн. наук, доцент

Толстов І. В. – канд. філос. наук, доцент

Алексєєнко Н. В. – старш. викладач

Затверджено до друку Вченою радою Українського державного університету залізничного транспорту (протокол № 7 від 21.09.2020 р.)

Л 93 Людина, суспільство, комунікативні технології : матеріали VIII Міжнар. наук.-практ. конф. присвяченої 90-річчю Українського державного університету залізничного транспорту, 15–16 жовтня 2020 р. Харків : ДІСА ПЛЮС, 2020. 295 с.
ISBN 978-617-7927-35-7

УДК 740+656+338

Друкується в авторській редакції

ISBN 978-617-7927-35-7

© Авторський колектив, 2020

царства Божьего на Земле, о котором апостол Павел сказал когда-то: не все мы умрем, но все — изменимся...

РУМЯНЦЕВА Т.Г., д. филос. н., профессор, член Нью-Йоркской академии наук

Белорусский государственный университет

г. Минск, Белоруссия

ИДЕЯ НИЦШЕ О СВЕРХЧЕЛОВЕКЕ И СОВРЕМЕННОСТЬ

Совсем недавно в 2019 году мировое философское сообщество отметило 175-ю годовщину со дня рождения Ф. Ницше. Это стало хорошим поводом для того, чтобы вновь обратиться к выявлению места и значения его творческого наследия в европейской философии и культуре XX-XXI веков, показать его роль в формировании современного культурного контекста, так как его имя по-прежнему никого не оставляет равнодушным и интерес к его идеям по-прежнему велик. Объяснить такое положение дел можно действительно очень противоречивым его местом в истории недавно ушедшего XX столетия.

Одной из причин, по которой Ницше занял столь скандальное место в европейской истории и культуре, стала обнажающая откровенность и нелицеприятность его страшных истин-пророчеств. Он был убежден в том, что отнюдь не разум царит в этом мире, что две тысячи лет так называемого прогресса привели к воцарению худшего из возможных типов людей – стадного, агрессивно-амбициозного животного, а XX век станет веком еще более страшных по своим масштабам экспериментов по «измельчению человеческого рода», «временем борьбы за господство над земным шаром», планетарного мышления, «восходящего нигилизма» и нового варварства; «все формы власти старого общества взлетят на воздух; будут войны, каких еще не было на земле», а Европа XX столетия будет Европой толпы и расчеловеченной массы. Увы, многие из его пророчеств сбывались. Кроме этого вокруг имени Ницше сложился расхожий стереотип как о непосредственном духовном предшественнике и прародителе национал-социализма, глашатае идеи о сверхчеловеке – такой германской «белокурой бестии», лишенной каких бы то ни было моральных качеств.

Вряд ли стоит упоминать при этом крайне упрощенные, вульгарные интерпретации и рецепции его идей, когда речь идет чисто внешне, на уровне почти что жаргона, их трактовках. Такого рода времена, когда его философию называли фашизмом, аморализмом, антисоциализмом, антидемократизмом,

антифеминизмом, антихристианством и т.п., пожалуй, канули в Лету. Хотя, при желании каждый из этих «-измов» может быть проиллюстрирован используя многочисленные, вырванные из контекста строки самого философа.

Такого рода интерпретации идей Ницше признаны сегодня ложными и недостойными тех, кто принадлежит к цеху академической науки, его идеи интересны нам тем, что во многом определили проблематику большинства философско-культурологических направлений XX в., определив содержание лучших философских текстов XX столетия: «Закат Европы» О. Шпенглера, «Восстание масс» Х. Ортега-и-Гассета, книг и статей М. Хайдеггера, посвященные анализу метафизики и нигилизма, работы позднего Э. Гуссерля с темой «кризиса европейских наук». Нельзя не упомянуть здесь и таких русских мыслителей, как Н. Бердяев и Л. Шестов, а также западноевропейских писателей - Т. Манна, С. Цвейга, Г. Ибсена и др., идеи которых, со всей очевидностью, прорастают из умонастроений Ницше.

Но особенно популярен и актуален Ницше стал с наступлением «золотого века постмодерна». Его чаще других авторов цитировали его виднейшие представители – М. Фуко, Ж. Деррида, Ж. Делёз и др., с ним полемизировали, видели родство в своем и его образе мыслей, что можно объяснить, в том числе, и тем, что постмодернисты резко выступали против метафизики, с которой хотел покончить и Ницше, фактически разрабатывая теоретический инструментарий по ее преодолению.

Вряд ли это была просто мода, которая должна была пройти вместе с данным этапом развития культуры. Скорее всего, за истекшее столетие Ницше сумел основательно вписаться в историю философии и культуры и стал такой же знаковой и необходимой фигурой для каждого, кто вступает сегодня на путь философствования. «Основа философствования по-прежнему лежит в традиции, без штудирования Платона, Канта и других великих вам не сделать в нем ни шагу. Но сколько бы вы их не штудировали, философия не станет для вас действующей в настоящем силой без Ницше...», – писал Карл Ясперс [2, с.114]. В самом деле, можно ли представить современную философию без Ницше?

Уже упоминалось о том, что не стоит говорить об особой «востребованности» или, тем более, «своевременности» сегодня идей этого самого «несвоевременного» философа, который бросает вызов *любой*, а не только своей собственной эпохе, заставляет нас постоянно превосходить самих себя, сегодняшних, не довольствоваться миром и тем, что мы сами уже есть, меняться, самосовершенствоваться.

И все же Ницше остается очень популярен, неизменно входя, судя по многочисленным опросам, в первую дюжину мыслителей, к произведениям которых чаще всего обращаются ученые в разных странах мира.

Среди наиболее часто упоминаемых и чрезвычайно дискутируемых его идей стала сегодня его идея *сверхчеловека*, или, если брать шире, его т.н. «антропологический проект». Речь идет, в частности, о том, что представители современного трансгуманизма на Западе, а также сподвижники Российского Трансгуманистического Движения, видят именно в нем своего предтечу. Так, в нашедшей статье С. Зоргнера «Ницше, сверхчеловек и трансгуманизм» ее автор напрямую заявляет о сходстве понятий сверхчеловека Ницше и постчеловека трансгуманистов. [3, p.15]. При этом представители трансгуманизма усматривают общность своих и ницшевских взглядов в том, что Ницше, как и они, рассматривает человеческую природу как «work-in-progress», а его понятие «самопреодоление» созвучно преодолению человеческим родом некоторых заданных природой ограничений, расширением своих интеллектуальных горизонтов и преобразованием его в другой вид. Таким образом, делается вывод о схожести сверхчеловека Ницше с понятиями трансчеловека и постчеловека, что в обоих случаях речь идет именно о преодолении человеческой природы. Другое дело, что в наши дни ницшевское преодоление они трактуют как выход за пределы заданных природой ограничений с помощью имплантов, биотехнологий и генетических модификаций). Если у Ницше сверхчеловек появится из человека, то у них из трансчеловека возникнет постчеловек как человек, ставший сверхчеловеком, то есть, другим видом существ. Но у Ницше и слова нет о технологиях, человек должен эволюционировать сам, через саморазвитие, самовоспитание, самосовершенствование. У трансгуманистов же речь идет о киборгизации людей, их превращении в более совершенный вид за счет существенной трансформации их физических и интеллектуальных способностей и органов чувств.

Как отмечает российский исследователь творчества Ницше И.А. Эбаноидзе, в разговоре о трансгуманизме «и без Ницше хватает проблем, ибо трансгуманизм сейчас выступает отчасти в качестве пугала для массового сознания, поскольку речь тут идет о геномной модификации человека, даже о соединении мозга с компьютером... Более того, идеи трансгуманизма на сегодняшний день выглядят элитарно-кастовыми, предполагающими общественную иерархию (и в этом они совпадают с некоторыми посылами Ницше), поскольку такая модификация в условиях современной цивилизации будет доступна далеко не всем» [1, с. 55].

Завершая разговор об актуальности идей немецкого философа, следует отметить, что она связана отнюдь не только с трансгуманизмом, но и с пониманием того, что человечество столкнулось сегодня с многочисленными глобальными вызовами. В этом контексте антропологический проект Ницше с

его ідеєю сверхчоловека буде вноў і вноў вызываць многочисленныя дыскусіі і потыму мае набыць у серыёзнам пераосмысленні ўже ў кантэксте рэалій ХХІ стагоддзя. І калі Ніцше кажа, што чалавек ёсць нешта, што «должна прэвзойці», разве не сагласімся мы з ім, што сёгодняшні, разучыўшыся мысліць, думачы ісклучіцельна аб камфортэ і благополуччю чалавек, вядлі будзе спосабен адразаць многочисленныя ўгрозы глабальнага сусьвету. Таму ідэя сверхчоловека Ніцше, як, вядлі, і цэлы рад другіх яго ідэй, становяцца актуальнымі ў самым шырокім, экзістэнцыйна-метафізічным і футуролагічным плане, заставяля нас яшчэ раз задумацца аб сваім бліжэйшым будучым. Не слукайна сёгодня ўсе чащэ звучыць мысль аб тым, што задатка савремнага філосафіі састойт не ў прыспасабліванні мыслей к наяўнаму быцію, а ў пераабрававанні самага гэтага быція, закладыванні аснов для новых міраабрававаўчых практык.

Спісок выкарыстаных джерел

1. Эбанойдзе І.А. Ніцше і будучыя. *Ніцше сёгодня*. Москва: Іздательскі Дом ЯСК, 2019. С. 41-59.
2. Ясперс К. Ніцше і хрысціанства. Москва: Медіум, 1994. 114 с.
3. Sorgner S. Nietzsche, the Overhuman, and Transhumanism. *Nietzsche and Transhumanism: Precursor or Enemy*. Ed. by Y. Tuncel. Cambridge Scholars Publishing, 2017. 289 p.

САМОЙЛЕНКО Д. О., аспірант

Житомирський державний університет імені Івана Франка

м. Житомир, Україна

ТРЕНДИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА

Паняття «грамадзянскае суспільства» та яго смяслові характарыстыкі значна мадыфікавалася ў ходзі сацыокультурных та історычных трансфармацый еўрапейскага цывілізацыі. Сучаснае грамадзянскае суспільства зазнае змян пад уплывам суспільна-інтэграцыйных працэсаў, што пояснююцца глабалізацыйнымі працэсамі.

З канца ХХ стагоддзя ў фокусе увагі навукоўцаў знаходзіцца працэс глабалізацыі та яго уплыв на функцыі дзяржавы та грамадзянскае суспільства. Вяднаю ё думка, што «ліберальна дэмакратычна» мадыль грамадзянскага суспільства пры спробах перанесці іі «у плошчыну сучасных сацыальных рэалій выявляецца міфалагічным канструктам» [2, с. 205]. Таму важлівым ё

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ І. ФІЛОСОФСЬКІ ТА ГУМАНІТАРНІ НАУКИ

ПРИВІТАННЯ УЧАСТНИКІВ КОНФЕРЕНЦІЇ С.В.ЛАНЧЕНКО	3
АБАШНІК В.О. ЕДМУНД ГУССЕРЛЬ У ФІЛОСОФІЇ ІСИДОРА ПРОДАНА (1854–1919/20)	6
АБАШНІК У.В. ВАЛЬТЕР БЕНЬЯМІН (1892–1940) ТА МЕДІА-ФІЛОСОФІЯ	10
АЛЕКСЄЄНКО Н.В. ОСОБЛИВОСТІ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ	13
АНДРУЩЕНКО В.П. ПЛАГІАТ ТА НЕДОБРОЧЕСНІСТЬ – ЗАГРОЗА НАУКОВОМУ ПОТЕНЦІАЛУ УКРАЇНИ	15
БАБИЧ В.П. ОСНОВЫ РАЗУМНОГО, ЦИВИЛИЗОВАННОГО МЫСЛЕТВОРЧЕСТВА	21
БЛИЗНЮК Л.М. ФЕНОМЕН МОВЛЕННСВОЇ КОМУНІКАЦІЇ В УМОВАХ ЦИФРОВІЗАЦІЇ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	31
ГОРОБЧУК Л. М. СТРУКТУРНІ КОМПОНЕНТИ ОСОБИСТОСТІ У ПОЛІКУЛЬТУРНОМУ ПРОСТОРІ	34
ГРОМОВА О.В. РОЛЬ ІНФОРМАЦІЇ ТА КОМУНІКАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ В РОЗВИКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА	38
ДАНІЛ'ЯН В. О. ДУАЛЬНА ОСВІТА В УКРАЇНІ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА НЕДОЛІКИ	41
ДАНІЛ'ЯН В. О. ПРОБЛЕМА СВОБОДИ ТА ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В ТВОРЧОСТІ НОРВЕЗЬКОГО ФІЛОСОФА ЛАРСА СВЕНДСЕНА	44
ДАХНІЙ А.Й. Г.С. СКОВОРОДА ТА Т.Г. ШЕВЧЕНКО ЯК ЗАСНОВНИКИ УКРАЇНСЬКОГО ЕКЗИСТЕНЦІАЛІЗМУ	46
ДОВГАНЬ А. О. Н.МАЛЬБРАНШТА ДАВНЬОКИТАЙСЬКА ФІЛОСОФІЯ	51
ДОЛЬСКАЯ О.О. ФОРМУВАННЯ НАРРАТИВУ ПОСТЛЮДИНИ: РОЗДУМИ ПРО ПІДГРУНТЯ НОВОЇ АТРОПОЛОГІЇ	57
ЗАГРІЙЧУК І. Д. НЕЗАВЕРШЕНІСТЬ КОМУНІКАТИВНОГО ПРОЦЕСУ ЯК ЗАПОРУКА СОЦІАЛЬНОЇ ЗЛАГОДИ	61
ІЛЬІН В.В., ІЛЬІНА А.А. РАЦИОНАЛЬНОСТЬ ПОВЕДЕНИЯ И ПРОБЛЕМА СООТНОШЕНИЯ ЭТИКИ И ЭКОНОМИКИ	65
КАРПЕНКО І.В. «ВЗАЄМНІСТЬ ПЕРСПЕКТИВ» А. ЩЮЦА ЯК МОЖЛИВІСТЬ КОМУНІКАЦІЇ	71
КОЛЕСНИК К.Е. ПРОЕКТ RAIL BALTICA: РОЗБУДОВА ТА ГЕОПОЛІТИЧНЕ ЗНАЧЕННЯ	75
КОЛИЧЕВА Т.В. ГЕШТАЛЬТ-МЕТОДОЛОГІЯ ПІЗНАННЯ ЛЮДСЬКОЇ СУТНОСТІ ЯК ЗАСІБ НАБЛИЖЕННЯ ДО ІДЕНТИЧНОСТІ ІНДИВІДА	81
КОММЕДАЛ О. ІНФОРМАЦІЙНЕ СУСПІЛЬСТВО В НОРВЕГІЇ: ДОСВІД ПРАКТИЧНОГО ВТІЛЕННЯ	84
ЛЕБЕДЄВ В. О. ЖАНР «ТЕМНЕ ФЕНТЕЗІ» У СУЧАСНІЙ МАСОВІЙ КУЛЬТУРІ	87
ЛЮБІВИЙ Я.В. КОНСТРУКТ ТА ПРАКТИЧНА РЕАЛІЗАЦІЯ СВОБОДИ У КРИЗОВОМУ СОЦІУМІ	88

ЛЯХ В.В. КРИЗА ІДЕНТИЧНОСТІ В ФІЛОСОФСЬКО-ІСТОРИЧНОМУ ВИМІРІ	94
МАМЕНКО Т.В. ФІЛОСОФІЯ МАХІЗМУ В УКРАЇНІ: ЕМПІРІОСИМВОЛІЗМ П.С.ЮШКЕВИЧА	98
НЕШКО С.І. РОЛЬ ПЕРЕКЛАДАЧА, ЯК ТЕХНІЧНОГО КОМУНІКАТОРА В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ	103
НОВІКОВ Б.В. О ФИЛОСОФИИ И ФИЛОСОФСТВЕ	105
ОВЧАРЕНКО Н.М. МОЗОК, ПОВЕДІНКА ТА МЕТАФОРА	116
ПАВЛОВ В.І. ЕВОЛЮЦІЯ УЯВЛЕНЬ ПРО СЕКСУАЛЬНІСТЬ ЯК АКТУАЛІЗАЦІЯ ВІДНОШЕННЯ ДО САМОГО СЕБЕ	119
ПАНКОВ Г. Д. ЗАНЯТИЕ СОБОЙ КАК ПРОЦЕСС КОНСТРУИРОВАНИЯ ИДЕАЛЬНОЙ ИДЕНТИЧНОСТИ В ХРИСТИАНСКОМ ДИСКУРСЕ	129
ПЕТРУШЕНКО В.Л. ЩО Ж ТАКЕ БУТТЯ І ЯК ЙОГО ОСМИСЛИТИ?	133
ПЕТРУШЕНКО О.П. УТОПІЯ ЯК СПОСІБ КОМУНІКАЦІЇ ЛЮДИНИ ІЗ НАЛЕЖНИМ	142
ПЕТРУШОВ В.М. «ЛЮДИНА ЗАГИНЕ І НА ЇЇ МІСЦЕ ПРИЙДЕ НАДЛЮДИНА» Ф.НІЦШЕ. ТАК ГОВОРИВ ЗАРАТУСТРА	144
ПОНОМАРЕНКО В.Є. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНИЙ КОМПОНЕНТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ).	148
ПОНОМАРЕНКО Н.В. КОНАТИВНА, СИГНІФІКАТИВНА ТА СТРУКТУРНА ХАРАКТЕРИСТИКА АНГЛІЙСЬКИХ, РОСІЙСЬКИХ ТА УКРАЇНСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ	150
ПОНОМАРЬОВ О. С.,ХАРЧЕНКО А. О.,ЧЕБОТАРЬОВ М. К. ТЕХНОЛОГІЧНИЙ РОЗВИТОК ЯК ЧИННИК КОЕВОЛЮЦІЇ ЛЮДИНИ І ПРИРОДИ	153
РАССОХА И. Н. УСКОРЕНИЕ ИСТОРИИ 12/4, «АНТРОПНЫЙ ПРИНЦИП» И ВОЗМОЖНОСТЬ БЛИЗКОГО «КОНЦА ИСТОРИИ»	157
РУМЯНЦЕВА Т.Г. ИДЕЯ НИЦШЕ О СВЕРХЧЕЛОВЕКЕ И СОВРЕМЕННОСТЬ САМОЙЛЕНКО Д. О. ТРЕНДИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	166
САМОЙЛЕНКО Д. О. ТРЕНДИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА	169
СИВОГРАКОВА З.А. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ЗМІСТ І ПЕДАГОГІЧНА РОЛЬ ЗВОРОТНОГО ЗВ'ЯЗКУ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ	173
СИТНІЧЕНКО Л.А. НОВІТНІ ФІЛОСОФСЬКІ ДИСКУРСИ ІДЕНТИЧНОСТІ: СПРАВЕДЛИВІСТЬ ЗАМІСТЬ НАСИЛЬСТВА	176
ТИТАР О. В. ФІЛОСОФІЯ ЗОРОВОГО ОБРАЗУ	180
ТИХОНРАВОВ С.М. КОМУНІКАТИВНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ФАХІВЦІВ ЗАЛІЗНИЧНОЇ ГАЛУЗІ	184
ТОЛСТОВ І.В. ВЗАЄМОЗУМОВЛЕНІСТЬ ЛЮДСЬКОЇ ГІДНОСТІ ТА ПРАВ ЛЮДИНИ	185
ТОНІО В. КОРОНАВІРУСНА КРИЗА: НЕХАЙ ВИРІШУЄ ЖЕРЕБ!	188
ХРИСТОФ Р. ПОПУЛІСТИ: ВЖЕ ПЛАТОН ЗАСТЕРІГАВ ВІД НИХ	192

Наукове видання

**VIII МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ,
ПРИСВЯЧЕНА 90-РІЧЧЮ УКРАЇНСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ**

ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО, КОМУНІКАТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ

**МАТЕРІАЛИ VIII МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ «ЛЮДИНА, СУСПІЛЬСТВО, КОМУНІКАТИВНІ
ТЕХНОЛОГІЇ»**

**REPORTS OF THE VIII INTERNATIONAL
SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE
“A PERSON, A SOCIETY, COMMUNICATIVE TECHNOLOGIES”**

м. Харків, 15–16 жовтня 2020 р.

Відповідальність за наукову достовірність матеріалів та відсутність плагіату
несуть автори

Матеріали публікуються в авторській редакції

Формат 60x84/16. Папір офсетний. Гарнітура Times ET.
Умов. друк. арк. 17,15. Наклад 100 прим. Замов. № 1006/8-20.

Видавництво ТОВ «ДІСА ПЛЮС»
Свідоцтво суб'єкта видавничої справи: серія ДК № 4047 від 15.04.2011 р.
61029, м. Харків, шосе Салтівське, буд. 154. Тел. (057) 768-03-15,
e-mail: disadruk@gmail.com

Надруковано з готових оригінал-макетів у друкарні ФОП Петров В. В.
Єдиний державний реєстр юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців.
Запис № 2400000000106167 від 08.01.2009 р.
61144, м. Харків, вул. Гв. Широнінців, 79в, к. 137, тел. (057) 778-60-34.
e-mail:bookfabrik@mail.ua